

TURTLE records®

Karin Bloemen & Cor Bakker

het zou toch moeten bestaan

Karin Bloemen
het zou toch moeten bestaan
Cor Bakker

Toen ik besloot om samen met Cor Bakker deze CD te maken, was ik er van overtuigd dat het een heel bijzonder product zou worden. De combinatie van het gegeven dat we het 'slechts' met z'n tweeën doen en de bijzondere kwaliteit van het repertoire, zorgen voor een prachtig intiem en integer gevoel dat de hele CD uitstraalt. Dit wordt nog versterkt doordat we er voor gekozen hebben om alles in een kleine kerkje met een bijzonder mooie akoestiek 'semi-live' op te nemen. Dat wil zeggen dat alles in één keer is opgenomen, dus zonder de mogelijkheid om eventuele fouten of onzuiverheden te 'repareren' totdat het perfect is: *what you hear is what you get...*

Vandaar ook de keuze van het label 'Turtle Records', een platenmaatschappij die gespecialiseerd is in deze manier van opnemen. Ik ben hen zeer erkentelijk voor hun vakmanschap, wat gezorgd heeft voor de fantastische geluidskwaliteit, en hun zeer fijne manier van samenwerken en een goede sfeer maken - bovendien zeiden ze dat ze mijn zelfgebakken pannenkoeken en appeltaart lekker vonden, wat voor mij toch ook erg belangrijk is...

De titel van de CD is ontleend aan het gelijknamige stuk van Friso Wiegersma, die ik eindelijk een oude belofte kan doen nakomen: hij schreef in het boek met zijn verzameld werk 'Telkens Weer Het Dorp', bij de tekst van het voor mij geschreven 'Het zou toch moeten bestaan', dat hij hoopte dat het stuk binnen afzienbare tijd ook daadwerkelijk door mij zou worden uitgevoerd... Bij deze dus.

Friso is bovendien ook verantwoordelijk voor de prachtige vertaling van 'The way we were', en natuurlijk 'Het Dorp'.

Een andere schrijver die ik graag wil noemen is Jan Boerstoel, die al vele prachtige stukken voor mij gemaakt heeft, en die voor deze CD verantwoordelijk is voor de stukken 'Enfin' en 'Dokter met een bril'. Zeker dit laatste lied is een 'echte Boerstoel', waar ik hem weer erg dankbaar voor ben.

Ook wil ik graag Ted van Lieshout bedanken, schrijver van 'Het lied van een moeder', 'Köln am Rhein' en het prachtige 'Vorig Land', waar ik, toen ik het in ging studeren, steeds een brok van in m'n keel kreeg... Zo mooi!

En natuurlijk een woord van lof voor de jonge en zeer getalenteerde tekstschrijver Jurrian van Dongen: hij heeft al menig hart en ziel geraakt met het lied 'Lef', één van de nummers die we ook vertolken in onze theatershow 'De Diva en de Divan'. Er komen elke avond na de show weer mensen naar ons toe om te vragen naar dat liedje over die hemel, waar ze dat kunnen kopen. Dat kan dus vanaf nu met deze cd.

Luister en huiver, ik wens u al het goede, en ik dank iedereen die heeft geholpen dit product tot stand te brengen, niet in de laatste plaats Marnix Busstra, de producer van deze CD: een vage kennis die gelukkig zeer mooie muziek componeert, ik zal hem weer eens bellen...

Liefs,
Karin Bloemen

1. **Wat voorbij is** | t: *Friso Wieggersma* / m: *Martin Hamlich*

2. **Een dokter met een bril** | t: *Jan Boerstael* / m: *Marnix Busstra*

3. **Vorig land** | t: *Ted van Lieshout* / m: *Marnix Busstra*

4. **Het zou toch moeten bestaan** | t: *Friso Wieggersma* / m: *Marnix Busstra*
Gastsolist: *Gert Wantenaar* - bandoneon

5. **One for my baby (and one more for the road)** | t: *Johnny Mercer* / m: *Harold Arlen*

6. **Het Dorp** | t: *Friso Wieggersma* / m: *Jean Ferrat*

7. **Visioen** | t en m: *Stevie Wonder* / vrije vertaling: *Jurriaan van Dongen*

8. **Enfin** | t: *Jan Boerstael* / m: *Marnix Busstra*
Gastsolist: *Herman van Haaren* - viool

9. **Het lied van een moeder** | t: *Ted van Lieshout* / m: *Jacques Brel*

10. **Lef** | t: *Jurriaan van Dongen* / m: *Marnix Busstra*

11. **Köln am Rhein** | t: *Ted van Lieshout* / m: *Marnix Busstra*

12. **Nuttelozen van de nacht** | t: *Jacques Brel* / m: *Marnix Busstra*

13. **God bless the child** | t: *Billie Holiday* / m: *Arthur Herzog Jr.*
Gastsolist: *Ruud Brenis* - flugelhorn

Wat voorbij is

Alles
wat voorbij is en vergaan
is niet weg, niet echt vergeten
alles blijft bestaan

Al wat jij deed
en wat jou is aangedaan
al je huilen, al je lachen
alles blijft bestaan

Soms weet je
alleen en zonder zelfbedrog
wat voorbij is raak je toch niet kwijt
alles wat je wilt vergeten is er nog
dat blijft altijd
altijd

Alles
wat voorbij is en vergaan
ligt te wachten, stil te wachten
dan breekt het door als een vulkaan

Want het verleden
slaat door het heden
en je verleden
dat blijft bestaan

Een dokter met een bril

Je wordt geboren en onmiddellijk geslagen
wat voor je bestwil heet, maar wel tegen je wil
dus komt als eerste om je over te beklagen
een witte jas in beeld: een dokter met een bril

En dan kun jij er tegenaan
je eerste huilbui net gehad,
je eerste dorst, je eerste duim
en voor de eerste keer in 't bad

de dagen gaan in ganzenmars
naar weken, maanden enzovoort
je eerste lachje, papa's trots
het 'mama' van je eerste woord
je eerste stapjes en de hele kamer klappen
je eerste fietsje en nu moet je ook gaan trappen
je blijft maar bezig met ontdekken en met leren
en daardoor komen er steeds nieuwe keren

je eerste schooldag, alles vreemd
maar van die tranen wist je al
je eerste les, je eerste toets
je eerste wals, je eerste bal
je eerste zoen, je eerste lief
tot je, misschien, de ware vindt
je eerste trouwdag of zoiets
je eerste huis, je eerste kind

Maar gaandeweg valt er steeds minder te beginnen
dus is er ook voor jou verandering op til
de laatste keren gaan het van de eerste winnen
dikwijls op voorschrift van een dokter met een bril

Je allerlaatste sigaret
gaat ongenadig op in rook
je doet je surfplank van de hand
je tangoschoenen trouwens ook
je geeft het kinderzajje weg
je rokken worden minder kort
en al na gipsvlucht nummer vier
stop je spontaan met winterborsport

vrienden gaan dood, hoewel je tot het laatst blijft hopen
je hebt geen zin om nog een nieuwe tent te kopen
je durft je niet meer in de sauna te vertonen
je jongste kind wil ook al op zichzelf gaan wonen
Je laatste werkdag met allicht
een laatste woordje van je baas
je maakt een laatste grote reis
en daarna 'jammer maar helaas'

je gaat de kamers nog eens door
voor jij je laatste huis verlaat
de laatste nacht van je bestaan
je allerlaatste uur dat slaat

Rondom je sterfbed die paar liefsten van je leven
zacht pratend, maar ze vallen telkens even stil
als iemand zich, om iets tegen de pijn te geven
over je heen buigt... vaak een dokter met een bril

Totdat je tijd gekomen is
dan hoeft het allemaal niet meer
je laatste adem en ziedaar...
toch nog iets voor de eerste keer

Vorig land

Ze is zijn naam vergeten
maar het ging per ongeluk;
de dame die hij moeder noemt
is onherstelbaar stuk
en met een blik vol angwaan
kijkt ze naar die manspersoon
die binnen is gedrongen
en zich voordoet als haar zoon

Wat wil die vuile leugenaar
heeft maana niet gezegd
dat vreemden die je lokken willen
smerig zijn en slecht
daar is zijn hand al op haar arm
de viezerik begint
ze rukt zich van hem los
omdat ze hem een engerd vindt

Want moeder is een meisje uit een ver en vorig land,
dat hopeloos verdwaald is in haar eigen binnenkant
dat kind kan nog niet weten
wat de moeder is vergeten
de zoon die later komen zou is uit haar geest gewist
ze kan dus ook niet houden

van die zoon die ze niet mist
dat moederliefde eeuwig brandt
dat is een jammer misverstand

O, als het kon dan nam hij moeder
zachtjes bij de hand
en ging gezellig met haar lopen
door het vorig land
maar waar is dan dat vorig land
hij wou dat hij het vond
hoe raakt hij in de tijd verzeild
toen hij nog niet bestond

Want meer dan ooit houdt hij
van haar die niet gebleven is
de moeder die voortaan
voorgoed een kind van zeven is
hij hoopt dat op een dag
zij als bij toverslag weer weet
dat zij van hem gehouden heeft
en zelfs weer hoe hij heet

Want moeder is een meisje uit een ver en vorig land
dat hopeloos verdwaald is in haar eigen binnenkant
dat kind kan nog niet weten
wat de moeder is vergeten
de zoon die later komen zou is uit haar geest gewist
ze kan dus ook niet houden
van die zoon die ze niet mist
dat moederliefde eeuwig brandt
dat is een jammer misverstand

Ook hij is maar een jongen
uit een ver en vorig land
die hopeloos verdwaald is
in zijn eigen binnenkant
ik sla mijn armen om zijn hals
omdat het maar niet went
en troost hem, want dat doe je
als je broer en zusje bent

Het zou toch moeten bestaan

Het zou toch moeten bestaan
dat alles wat in je leven
een zware last is gebleven
als sneeuw voor de zon zou vergaan

Het zou toch moeten bestaan
om wat zo zwaar is gaan wegen
als stof de deur uit te vegen
een nieuwe weg in te slaan
Voorbij, dat wat je bindt
voorgoed voorbij, vrij als de wind
ergens te gaan
waar je bestaan
opnieuw begint

Een nieuw experiment
als in een land dat niemand kent
open en vrij
en waarin jij
de eerste bent

Het zou toch moeten bestaan
dat wat je lief is gebleven
niet weg zou gaan uit je leven
en niet verloren zou gaan

Het zou toch moeten bestaan
om je gelukkige jaren
voorgoed te kunnen bewaren
een plek waar ze door zouden gaan

Bewaard, veilig bewaard
iedere dag en ieder jaar
veilig en wel
veilig gesteld
voor elk gevaar

Een deur die opengaat
waarachter alles nog bestaat
dat elk moment
dat je herkent
herleven laat

Het zou toch moeten bestaan
maar ach, je weet dat het leven
je rake klappen kan geven
dat schoonheid verloren zal gaan
Dat liefde in haat om kan slaan
verdriet niet valt te ontkomen
en dat het geen zin heeft te dromen
maar toch
het zou moeten bestaan

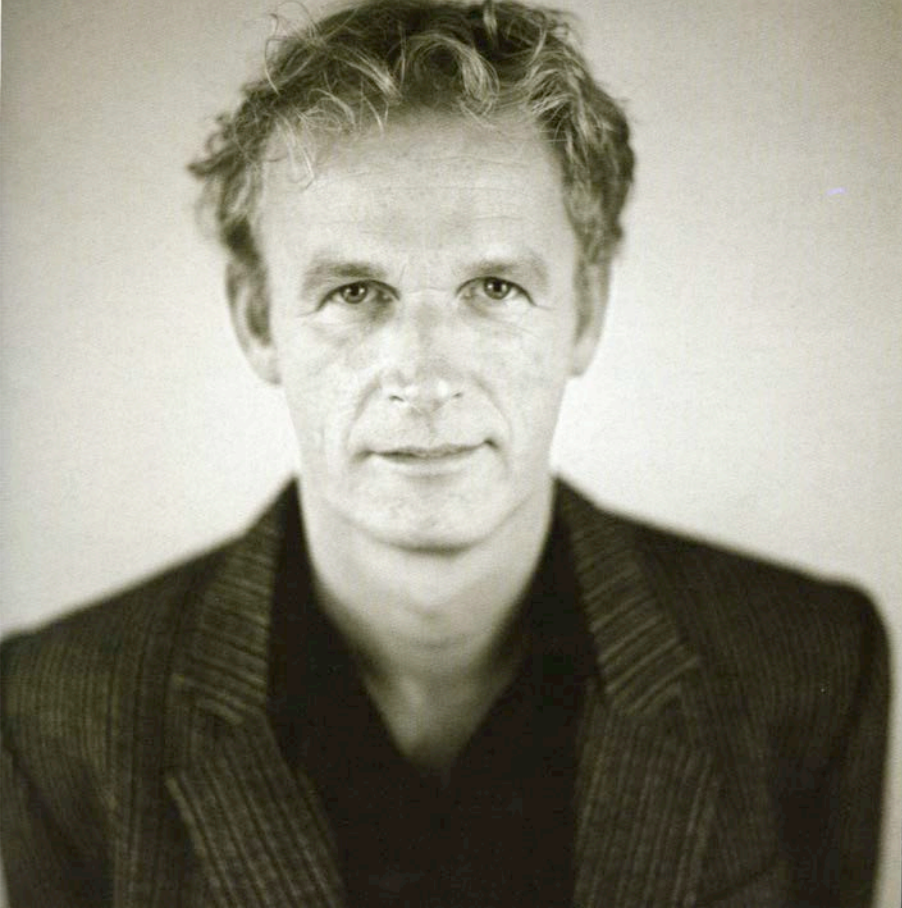
Het Dorp

Thuis heb ik nog een ansichtkaart
waarop een kerk, een kar met paard
een slagerij, J. van der Ven
een kroeg, een juffrouw op de fiets
het zegt u hoogstwaarschijnlijk niets
maar het is waar ik geboren ben
dit dorp ik weet nog hoe het was
de boerenkinderen in de klas

een kar die ratelt op de keien
het raadhuis met een pomp ervoor
een zandweg tussen koren door
het vee, de boerderijen

En langs het tuimpad van mijn vader
zag ik de hoge bomen staan
ik was een kind en wist niet beter
dan dat het nooit voorbij zou gaan

Wat leefden ze eenvoudig toen
in simpele huizen tussen groen

met hoerenbloemen en een heg
maar blijkbaar leefden ze verkeerd
het dorp is gemoderniseerd
en nou zijn ze op de goede weg
want ziet hoe rijk het leven is

ze zien de televisie quiz
en wonen in betonnen dozen
met flink veel glas dan kun je zien
hoe of het bankstel staat bij Mien
en d'r dressoir niet plastic rozen

En langs het tuinpad van mijn vader
zag ik de hoge bomen staan
ik was een kind en wist niet beter
dan dat het nooit voorbij zou gaan

De dorpsjeugd klit wat bij elkaar
in minirok en bealehaar
en joelt wat mee met beatmuziek
ik weet wel, 't is hun goede recht
de nieuwe tijd, net wat u zegt
maar het maakt me wat melancholiek
ik heb hun vaders nog gekend
ze kochten zoethout voor een cent
ik zag hun moeders touwtje springen
dat dorp van toen 't is voorbij
dit is al wat er bleef voor mij
een ansicht en herinneringen

En langs het tuinpad van mijn vader
zag ik de hoge bomen staan
ik was een kind hoe kon ik weten
dat dat voorgoed voorbij zou gaan

Visioen

Ergens is het goed
daar is honing, daar is melk in overvloed
daar wordt geen traan verspild en ook geen bloed
of was het slechts een visioen

Er komt een tijd dat wij
begrijpen hoe je je verbonden voelt, maar vrij
zijn we verder weg dan ooit of juist dichtbij
dat eeuwenoude visioen

Noem mij blind, naïef of dom
maar leg me uit waarom
nog steeds niet is bereikt
wat zo voorstelbaar lijkt
waarom is schoonheid schaars
en echt geluk iets raars
dat hoe dan ook voorbij gaat

Wonderlijk, of niet
miljoenen namen voor de angst en het verdriet
terwijl bij liefde iedereen hetzelfde ziet
in een zelfde visioen

Noem mij blind, naïef of dom
maar leg me uit waarom
nog steeds niet is bereikt
wat zo voorstelbaar lijkt

waarom is schoonheid schaars
en echt geluk iets raars
dat hoe dan ook voorbij gaat
Wonderlijk, of niet
miljoenen namen voor de angst en het verdriet
terwijl bij liefde iedereen hetzelfde ziet
in een zelfde visioen

Enfin

Niet smoorverliefd misschien
die tijd had je gehad
maar ergens had-je wat
die oogopslag, dat haar
misschien niet echt een tien
maar toch een zes of meer
een acht een enk'le keer

enfin, vergeet het maar
het samen langs het strand gaan
of naar een restaurant gaan
de kaarsen en de wijn
da's allemaal verleden
de kleine aardigheden
van met zijn tweeën zijn

Niet elke dag een feest
soms meer een martelgang,
maar ach, je wist allang
dat sprookjes niet bestaan
het blondje en het beest
nou ja, je was ook dom
toen lachte je daar om
maar dat is je vergaan
de hitse commentaren
van wie wat slimmer waren
herinner je je weer
het snieren en het spotten

en hun gelijk tenslotte
dat doet nu dubbel zeer

Okay, het was een beetje een proleet
maar als je nou toch viel op tegenpolen
bij alles wat-ie zei en wat-ie deed
weerklonken op de achtergrond violen
maar alles wat hij nu nog van je weet
beeft-ie gestolen

Opnieuw terug naar af
kijk aan, daar zit je weer
nu hoeft je niemand meer
al wil hij nog zo graag
het klinkt een beetje laf
maar of je, al met al
ooit nog weer durven zal
blijft eventjes de vraag

voorlopig is het slikken
en stieken even snikken

om weer geen happy end
het praten voor de muren
de blikken van de burens
het zij zo, alles went

Het zal weer maanden duren
voor je er blij om bent

Het lied van een moeder

Zelfs als in sloppen van de stad
ik slechts kartonnen dozen had
en was verslaafd aan heroïne
zelfs als ik daarvoor stelen moest
en van de dorst en kriebelhoest
me dapper laafde aan urine

zelfs als ik in een beerput zat
al roerend in de diarree
dan had ik daar geen moeite mee
hief trots mijn hoofd en dee ik dat
en zelfs met luizen in mijn haar
en ratten knagend aan mijn oor
dan bleef ik ondanks alles daar
en droomde van een bad vol chloor

Dat zou ik doen, moest het zo zijn
dat ik mijn dochters dan bewaar
voor ongeluk en voor gevaar
en voor verdriet en kwaad en pijn

Wees dus lief, wees lief, voor je moe
om al wat ik voor jou zou doen
wees lief, wees lief, lieverd, toe
kom kom kom kom
geef me een zoen

Zelfs als in ijsig winterweer
ik poedelnaakt lag op een meer
op 't keerpunt van de tocht der tochten
wilden de schaatsers één voor één
niet met hun ijzers om mij heen
maar kluwend over mij, ze mochten
zelfs als mijn stem op slag bevroor
en ook mijn hart werd plots van ijs
dat bracht mij dan niet van de wijs
dan hield ik vol en ging ik door
en zelfs al zonk ik door de dooi
en vrat een haring aan mijn haar
dan zwom ik niet, en bleef ik prooi
en dacht alleen; dat moet dan maar

Dat zou ik doen, moest het zo zijn
dat ik mijn dochters dan bewaar
voor ongeluk en voor gevaar
en voor verdriet en kwaad en pijn

Wees dus lief, wees lief, voor je moe
om al wat ik voor jou zou doen
wees lief, wees lief, lieverd, toe
kom kom kom kom
geef me een zoen

Zelfs als een reus die op mij viel
mij schoot met zeven meter piel
dan zou ik zwijgen en niet klagen
zelfs als een walvis was op mij
dan liet ik hem er rustig bij
en zou om penetratie vragen
zelfs als men schoot met boog en pijl
mij achterna zat met een bijl
en mij doorstak met stalen zwaard
dan vond ik dat de pijn wel waard
en zelfs al hakte men mijn hoofd eraf
mijn ledematen klein
dan zou ik toch, dat is beloofd
nog steeds intens tevreden zijn

Dat zou ik doen, moest het zo zijn
dat ik mijn dochters dan bewaar
voor ongeluk en voor gevaar
en voor verdriet en kwaad en pijn

Wees dus lief, wees lief, voor je moe
om al wat ik voor jou zou doen
wees lief, wees lief, lieverd, toe
kom kom kom kom
geef me een zoen

Lef

Hij was jong en slim en had verstand van zaken
oogtte bijval op de beurs en in de kroeg
iedereen wist: deze jongen gaat het maken
het beste was voor hem niet goed genoeg

Maar steeds vaker werd ie bang en zwetend wakker
het gebral van vrienden ging hem tegenstaan
op een mooie lente dag
nam hij opgewekt ontslag
kocht een zeilboot om de wereld rond te gaan

Iedere dag heb je opnieuw de keus
ren je door of gooi je rigoureu
je bestaan overhoop
weg de onzin, het gejaag en het gedoe
heb je het lef dan is het nooit te laat
om te beseffen dat het zo niet gaat
reik niet naar de hemel, maar haal 'm naar je toe

Van haar ouders moest ze zeker gaan studeren
toen ze arts was dacht ze: ik word zangeres
ze schreef haar eigen lied
een grote hit, dat werd het niet
maar voor haar was het een ongekend succes

Iedere dag heb je opnieuw de keus
ren je door of gooi je rigoureu
je bestaan overhoop
weg de onzin, het gejaag en het gedoe
heb je het lef dan is het nooit te laat
om te beseffen dat het zo niet gaat
reik niet naar de hemel, maar haal 'm naar je toe

In ons hoofd klinken de stemmen nog van vroeger
geef niet op, je kan het wel, als je je best maar doet
dan maar doodsbang om te falen
maar die top die zal je halen
tot je niet meer weet waar je het zoeken moet

Iedere dag heb je opnieuw de keus
ren je door of gooi je rigoureu
je bestaan overhoop
weg de onzin, het gejaag en het gedoe
heb je het lef dan is het nooit te laat
om te beseffen dat het zo niet gaat
reik niet naar de hemel, maar haal 'm naar je toe

Waarom zou je altijd op je tenen lopen
dat houdt niemand vol, geloof dat maar van mij
bal je vuisten niet, maar hou je handen open
kijk in plaats van steeds omhoog een keer opzij

Köln am Rhein Nuttelozen van de nacht

Ze keken naar de kranen in de Rotterdamse haven
die traag als grote reigers loerden op een natte prooi
weerspiegeld in het water waren zij alleen maar mooi
twee kleine blonde broertjes stuurden bootjes van papier
de hele weg naar 't Ruhrgebied en helemaal van hier
met groetjes en met kusjes naar het verre Köln am Rhein
want had een rhitse lossen uit die stad niet zelf gezegd
so weit kann man kaum seh'n, da sind ja alle Brüder klein

Een stad vol kleine broertjes, wat een schitterend idee!
en ooit dan kwam de boot naar Köln am Rhein en nam ze mee

daar hoefde je vast nooit naar school en nooit op tijd naar bed
en heus geen boerenkool met worst, maar enkel frieten met

Het groter worden ging vanzelf, met horten en met stoten
de tijd nam hen genadeloos al hun illustes af
de Sint en Piet, kabouterpjes, de fee met toverstaf
en dat gehoorzaamheid te allen tijde wordt beloond
kon voor ze negen waren alweer worden weggehoond
alsook het respecteren van wat mein ist und was dein
en wie kon nog geloven in een boot die maar niet kwam
dass Kölner Brüder klein sind könnte auch gelogen sein

Een stad vol kleine broertjes, een bespottelijk idee
dat ooit een boot zou komen en die nam ze zeker mee
de hele wijde wereld is toch veel en veel te klein
voor Keulen aan de Rijn om idioot ver weg te zijn

Een man keek naar de kranen in de Rotterdamse haven
die traag als grote reigers loerden op een natte prooi
weerspiegeld in het water was die man alleen maar mooi
hij stuurde kleine bootjes van papier naar 't Ruhrgebied
waarheen zijn kleine broertje voer toen die zijn broer verliet
met groetjes en met kusjes aan het verre Köln am Rhein
waar alle broertjes wonen die te vroeg zijn stukgegaan
so weit kann man kaum seh'n, da sind ja alle Brüder klein
er möchte bis zu Köln so nah zu seinem Bruder sein

Ze ontwaken om een uur of vier
ze ontbijten met een kleintje bier
ze gaan uit omdat er thuis niets wacht
de nuttelozen van de nacht
zij gedraagt zich arrogant
omdat ze moote borsten heeft
hij is zeker en charmant
omdat papa hem centen geeft
hun onmacht is hun hoogste macht
de nuttelozen van de nacht

Kom dans met mij
m'n vriend kom hier, m'n vriend kom hier
kom hier, nee blijf
kom dans met mij
laat ons dansen
lijf aan lijf

Ze braken zonder ziek te zijn
ze braken nacht, en zonder pijn
ze nemen zich bedroefd in acht
de nuttelozen van de nacht
ze bespreken zonder end
de poëzie, die geen van hen kent
de romans, die geen van hen schreef
de vrouw, die bij geen van hen bleef
de grap, waarom geen van hen lacht
de nuttelozen van de nacht

kom dans met mij
m'n vriend kom hier, m'n vriend kom hier
kom hier, nee blijf
kom dans met mij
laat ons dansen
lijf aan lijf

In liefde zijn ze zo berooid
het was, het was, hij was
zo zacht, hij was
ach, dat begrijpt u nooit
de nuttelozen van de nacht
ze nemen nog een laatste glas
vertellen nog een laatste grap
en dan het allerlaatste glas
de laatste dans, de laatste stap
het laatst verdriet, de laatste klacht
de nuttelozen van de nacht

kom huil met mij
m'n lief kom hier, m'n lief kom hier
kom hier, nee blijf
kom huil met mij
laat ons huilen
lijf aan lijf

'Het zou toch moeten bestaan' is een Turtle Records productie
producer | Marnix Busstra
co-producer | Harry van Dalen
opgenomen in de Evangelisch Lutherse kerk te Haarlem op 6 mei, 17 en 18 juli 2002
balance engineers | Bert van der Wolf, Fir Suidema & Harry van Dalen
assistant recording engineer | Michael van Polen
editing | Bert van der Wolf
mastering | Fir Suidema, Harry van Dalen & Bert van der Wolf

© & © 2002-2004 turtle Records / Edison Production Company bv
*Alle rechten van de producer en van de eigenaar van de opname zijn
voorbehouden. Ongeautoriseerd kopiëren, reproduceren, verhuren,
uitlenen, publiekelijk uitvoeren en uitzenden is verboden.*

management Karin Bloemen en productie | La Bloemen Productions b.v.
Ine de Boer, Daniëlle Kersten
Postbus 1575, 1000 BN Amsterdam
tel: 020 4204262 fax: 020 4204279
info@labloemen.nl www.labloemen.nl

distributie: Edison Production Company bv
tel: 0343 512717 fax: 0343 512874
info@turtlerecords.com www.turtlerecords.com

ontwerp en fotografie | Rob Becker [beeldverhaal] Amsterdam
turtle logo ontwerp | Willem Kroon

styling | Jan Aarntzen
haar | Bob Q
make-up | Annemiek Bohnenn

management Cor Bakker | Cor Bakker Music b.v.
Marja Zwaan
info@corbakker.nl www.corbakker.nl

**met dank aan | Ruud Breuls, Nick Compier, Herman van Haaren,
Evert Snel, Kees Taal, Jaap Versteeg, Gert Wantenaar**

opname apparatuur

Microphones | Sonodore RCM-402 (active), Brauner VM1 tube microphone

Microphone Amps & Mixer | Rens Heijnis Custom built

Converters | dCS 904 192kHz/24 bit & DSD AD converters;

dCS 954 192kHz & DSD

DA converters | dCS 974 samplerate/format converter for

DSD downsampling to cd-layer

loudspeakers | Avalon Professional Mixing Monitor

Headphones | AKG K1000 with custom built amplifier & Grado reference series

Amplifiers | Passlabs & Spectral

Cables | Siltech

DSD Recorder | Pyramix/Merging Technologies

DAAD Diffusion Absorption Acoustic Devices

1. Wat voorbij is
2. Een dokter met een bril
3. Vorig land
4. Het zou toch moeten bestaan
5. One for my baby (and one more for the road)
6. Het Dorp
7. Visioen
8. Enfin
9. Het lied van een moeder
10. Lef
11. Köln am Rhein
12. Nuttelozen van de nacht
13. God bless the child

Karin Bloemen | *zang*
Cor Bakker | *vleugel, Fender Rhodes*

met:

Ruud Breuls | *flugelhorn (13)*
Herman van Haaren | *viol (8)*
Gert Wantenaar | *bandoneon (4)*

